

زیبایی آفرینش

بیت گوشی که همی نشود آوازی تورا

ویده ای بیت بیندرخ زیبایی تورا

امام خمینی «قدس سرّه»

آفرینش همه تنبیه خداوند دل است

خوش بود دامن صحرا و تماشای بخار
 دل ، ندارد که ندارد به خداوند اقرار
 هر که فکرت کنند، نقش بود بر دیوار
 نه همه مستحبی، فهم کنند این آسرار
 آخرای خشته سر از خواب جالت، بردار؟
 حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار
 یا که داند که برآرد گل صد برگ از خار؟
 فهم، عاجز شود از خشته یاقوت انار
 ما و خورشید مختر کند و لیل و نخار
 همه گویند و مکن گفته نیاید ز هزار
 شکر انعام تو هرگز کنند شکرگزار
 راستی کن که به متزل نرسد، کج رفقار

۱
 بامدادی که تفاوت نکند لیل و نخار
۲
 آفرینش همه تنیه خداوند دل است
۳
 این همه نقش عجب، بر در و دیوار وجود
۴
 کوه و دریا و درختان ، همه در تسخیح اند
۵
 خبرت هست که مرغان سحر می گویند:
۶
 تا کی آخر چونشه، سر غفلت در پیش؟
۷
 که تو اند که دهد میوه الوان از چوب؟
۸
 عقل، حیران شود از خوشة زرین غلب
۹
 پاک و بی عیب خدایی که به تقدیر عزیز
۱۰
 تا قیامت سخن اندر کرم و رحمت او
 نعمت بار خدایا، ز عدد بیرون است
 سعدیا، راست روان گویی سعادت بردند

کلیات سعدی، بخش قصاید

خود ارزیابی

- ۱ چند نمونه از جلوه‌های زیبایی آفرینش و نعمت‌های خدا را در درس، بیابید و بیان کنید.
- ۲ مفهوم آیه ۴۴ سوره اسراء «آسمان‌های هفتگانه و زمین و هر موجودی که در آنهاست، او را می‌ستایند»، با کدام بیت درس، تناسب دارد؟
- ۳ پیام بیت پایانی شعر را توضیح دهید.
- ۴

نکته‌ادبی

پیش از این با تفاوت «زبان» و «ادبیات» آشنا شدیم و دانستیم که هرگاه بخواهیم منظور خود را زیباتر و دلنشیز تر بیان کنیم، از ادبیات بهره می‌گیریم. به همین دلیل است که ادبیات را زبان هنری یا زبان برتر می‌نامند. شعر، جلوه‌ای از زبان ادبی است. در درسی که خواندیم، شاعر از برخی آرایه‌ها برای ایجاد زیبایی و جذابیت در زبان هنری، استفاده کرده است. مانند:

تشییه:

عقل، حیران شود از خوشة زرین عنب
فهم عاجز شود از حُقَّةٍ ياقوت انار

جانب‌خشی و مراعات نظریه:

نه همه مستمعی، فهم کنند این آسرار
کوه و دریا و درختان، همه در تسبیح اند

گفت و گو

- ۱ درباره پیام این درس با هم گفت و گو کنید.
- ۲ جلوه‌هایی از زیبایی منطقه و محل زندگی خود را ذکر کنید و درباره عبرت‌آموزی آنها بحث کنید.

واژه‌شناسی

گاهی تغییر در یک واژه، موجب تغییر معنای یک واژه می‌شود. به عنوان نمونه، واژه «انعام» به معنی بخشش و واژه «انعام» به معنی چارپایان است و یا واژه «آخر» به معنی دیگر و واژه «آخر» به معنی پایان است.

نوشتن

۱ مترادف واژه‌های زیر را از متن درس بباید و بنویسید.

شگفت، آگاهی، ستایش خداوند، شنونده، نادانی، انگور، رام، روز، مقصد، خوشبختی

۲ در بیت‌های زیر از کدام عناصر زیبایی سخن، استفاده شده است؟

- آخر ای خفته، سر از خواب جهالت بردار؟
- خبرت هست که مرغان سحر می‌گویند:
- تا کی آخر چو بنفسه سر غفلت در پیش؟
- حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار

۳ بیت دوم درس را در یک بند، توضیح دهید.

حکایت

سفر

روزی پیر ما، با جمعی از همراهان به در آسیابی رسید. افسار اسب کشید و ساعتی درنگ کرد؛ پس به همراهان گفت: «می‌دانید که این آسیاب چه می‌گوید؟، می‌گوید: معرفت این است که من در آنم. گردد خویش می‌گردم و پیوسته در خود سفر می‌کنم، تا هر چه نباید، از خود دور گردانم!»

اسرار التوحید، محمد بن منور

۲

درس دوم

عجایبِ صُنْعِ حق تعالیٰ

این درس به توصیف زیبایی‌های طبیعت می‌پردازد. توصیف یعنی وصف نمودن و جزئیات و ویژگی‌های یک پدیده را بازگو کردن. در وصف پدیده‌ها، توجه به عنصر تخیل مانند تشبيه و تشخیص و... اهمیت بسزایی دارد.

در خواندن این گونه متن‌ها، از لحن توصیفی و آهنگی آرام و لطیف، بهره می‌گیریم. همچنین دقّت در مفهوم جمله‌ها در نوع بیان آهنگ کلام، مؤثر است. لحن توصیفی با هدف شرح و توصیف خصوصیات و ویژگی‌های پدیده‌ها به کار گرفته می‌شود.

بدان که هرچه در وجود است، همه صُنْعِ خدای تعالیٰ است. آسمان و آفاب و ماه و ستارگان و زمین و آنچه بر روی است، چون کوهها و بیابان‌ها و نهرها و آنچه در کوه‌هاست، از جواهر و معادن و آنچه بر روی زمین است، از انواع نباتات و آنچه در بر تو بحر است، از انواع حیوانات و آنچه میان آسمان و زمین است، چون میخ و باران و برف و تگرگ و رعد و برق و قوس قزح و علاماتی که در هوا پدید آید، همه عجایبِ صُنْعِ حق تعالیٰ است و این همه آیاتِ حق تعالیٰ است که تو را فرموده است تا در آن نظر کنی. پس اندرا این آیات، تفکر کن.

در زمین، نگاه کن که چگونه بساط تو ساخته است و جوانب وی فراخ کسترانیده و از زیر سنگ‌های سخت، آب‌های لطیف روان کرده، تا بر روی زمین می‌رود و به تدریج بیرون می‌آید.
در وقت بهار بگرد و تقدیر کن که زمین چگونه زنده شود و چون دیباخی هفت رنگ گردد، بلکه هزار رنگ شود.

نمای کن مرغان هوا و حشرات زین را هر کیل بر شکل دیگر و بر صورتی دیگر و همه از یکدیگر نیکوت؛ هر کیل را آنچه به کار باید، داد و هر کیل را بایاموخته که غذای خوش چون به دست آورد و پرخرا چون نگه دارد تا بزرگ شود و آشیان خوش چون کند. در مورچ نمای کن که به وقت خوش غذا چون جمع کند.

اگر در خانه ای شوی که پ نقش و چی، کند کرده باشد، روزگاری دراز، صفت آن گویند تعجب کنی و همیشه در خانه خدایی، هیچ تعجب نکنی! و این عالم، خانه خداست و فرش دی، زمین است ولکن سقنه بی سoton و این، عجب تر است و چراغ دی ما است و شعله دی آفتاب و قدیل های دی ستارگان و تو از عجایب این، غافل که خانه بس بزرگ است و چشم تو بس مختصر و در دی نمی گنجد.

و مثل تو، چون مورچ ای است که در قصر مکلی سوراخی دارد؛ جز غذای خوش و یاران خوش چیزی نمی بیند و از جمال صورت قصر و بسیاری غلامان و سربر ملک دی، هیچ خبر ندارد.

اگر خواهی به درجه مورچ قناعت کنی، می باش و اگر نه، راهت داده اند تا در بستان معرفت حق تعالی، تماشا کنی و بیرون آینی؛ چشم باز کن تا عجایب بینی که مدھوش و مخیر شوی.

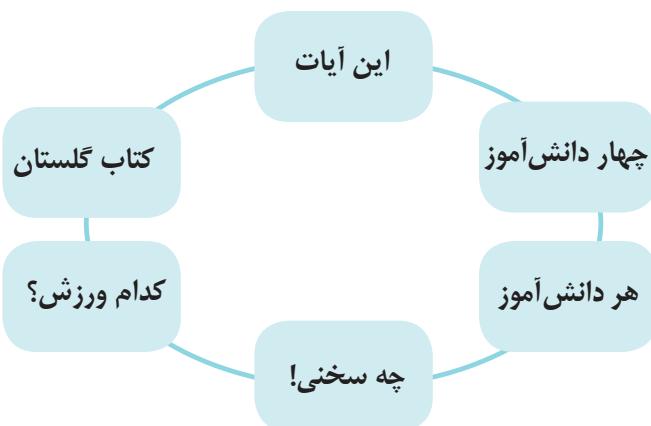
خود ارزیابی

- ۱ کدام بخش درس، به روز رستاخیز، اشاره دارد؟
- ۲ عبارت «هر یکی را آنچه به کار باید، داد» را توضیح دهد.
- ۳ بند «... و مَثَلٌ تو چون مورچه‌ای...» چه ارتباطی با درک شگفتی‌های آفرینش دارد؟
- ۴

نکته زبانی

وابسته‌های گروه اسمی

در پایه هشتم خواندیم که اسم به عنوان هسته گروه، وابسته‌هایی دارد. این نوع از وابسته‌ها اگر پیش از اسم آورده شوند و مفاهیمی چون اشارة، شمارش، پرسش، تعجب و... را بیان کنند به آنها وابسته‌های **«پیشین»** می‌گویند و اگر پس از اسم به کار روند و ویژگی‌های اسم را بازگو کنند، آنها را وابسته‌های **«پسین»** می‌نامند. مانند:

مانند:

وابسته‌های پسین	هسته	وابسته‌های پیشین
باغ	دیوار	-
خوب	مقاله	-
موفق	گروه	همان
کتاب	درس	هر

گفت و گو

- ۱ درباره زیبایی‌های آفرینش که در کتاب‌های دیگر به ویژه قرآن کریم خوانده یا شنیده‌اید، گفت و گو کنید.
- ۲ درباره جمله «همیشه در خانه خدایی، هیچ تعجب نکنی!» گفت و گو کنید.

نوشتن

- ۱ مترادف واژه‌های زیر را از متن درس بیابید و بنویسید.

سرگشته، رنگین‌کمان، آفرینش، تخت، ابر، فرش، شناخت

- ۲ در عبارت‌های زیر، هسته و نوع وابسته‌ها را مشخص کنید.

الف) سنگ سخت و آب لطیف

ب) این همه آیات

ج) چه خلقت شگفت‌انگیزی!

پیام متن زیر را بنویسید.

«این عالم، خانه خداست؛ چراغ وی ماه است و شعله وی آفتاب و تو از عجایب این غافل؛ که خانه بس بزرگ است و چشم تو بس مختصر.»

شعرخوانی

پرواز

در پیله تا به کی، بر خویشتن تنی؟

۱

پرسید کرم را، مرغ از فروتنی

تا چند مُنزوی، در گنج خلوتی؟

در بسته تا به کی، در مجس تنی؟

در فکر رستم - پاخ بداد کرم -

خلوت شسته ام زین روی، منجني

همال هایی من، پروانگان شدن د

جستند از این قفس، گشتند دیدنی

در جس و خلوقم، تا وار حم به مرگ

یا پر برآورم، بحر پریدنی

اینک تورا چه شد، کای مرغ خانگی

کوشش نمی کنی، پری نمی زنی؟

۵

(نمایشگاه اسناد ایران)

